Skierowanie do ZOL

Kategoria: Polityka Zdrowotna
Opublikowano: sobota, 07, styczeń 2012 23:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 2531

Ustawodawca dopuścił świadczenie usług opiekuńczo-leczniczych w formie zinstytucjonalizowanej jak zakłady opiekuńczo-lecznicze tym osobom, które wymagają wzmożonej opieki medycznej (art. 32c ustawy z dnia 30.08.1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej, a więc opieki szeroko pojętej, a nie do kierowania osób w celu weryfikacji ich stanu zdrowia.

Zdaniem Sądu organ odwoławczy zasadnie stwierdził, że opinia wyznaczonego lekarza, wydana do wniosku o skierowanie do zakładu opiekuńczo-leczniczego nie daje odpowiedzi czy Skarżący kwalifikuje się do wnioskowanego Zakładu i na jaki okres, a zatem dokonane ustalenia nie pozwalają na prawidłowe załatwienie wniosku, jako istotnego dowodu w sprawie. Wyrok zapadł na następującym stanie faktycznym: wnioskiem G.C. wystąpił o skierowanie na stałe do ZOL. Decyzją Starosta odmówił skierowania. Po rozpatrzeniu odwołania SKO orzekło o uchyleniu zaskarżonej decyzji w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia z uwagi na niedokonanie przez organ I instancji wnikliwej analizy zgromadzonych w sprawie dowodów. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, biorąc pod uwagę dokumentację medyczną i opinię lekarza, Starosta skierował G.C. do ZOL na okres jednego miesiąca. Od powyższej decyzji pełnomocnik strony skarżącej złożyła odwołanie, w którym podniosła, że nie zgadza się na umieszczenie Pana G.C. w zakładzie na okres jednego miesiąca, w celu weryfikacji jego stanu zdrowia.

W uzasadnieniu wskazała, że Skarżący jest osobą spełniającą wszystkie warunki do skierowania go do ww. zakładu na stałe, a nie na okres jednego miesiąca. Po rozpatrzeniu odwołania SKO decyzją ponownie uchyliło zaskarżoną decyzję w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W uzasadnieniu organ odwoławczy stwierdził, że rację ma pełnomocnik twierdząc, że nie ma potrzeby dokonywania weryfikacji stanu zdrowia Skarżącego w warunkach zakładu przez okres jednego miesiąca, gdyż stan zdrowia jest znany i można tego dokonać w ciągu jednego dnia. Ponadto Kolegium podniosło, że opinia wyznaczonego lekarza, wydana do wniosku o skierowanie do zakładu opiekuńczo-leczniczego, nie daje odpowiedzi czy G.C. kwalifikuje się do wnioskowanego zakładu i na jaki okres (bezterminowo czy okresowo). Przedmiotowa opinia zawiera jedynie informacje powtórzone z zaświadczenia lekarskiego i karty kwalifikacyjnej według skali Bartela oraz cel umieszczenia w ZOL. Nie dokonuje natomiast oceny informacji zawartych w zaświadczeniu lekarskim i wywiadzie pielęgniarskim. Organ odwoławczy stwierdził zatem, że w niniejszej sprawie jako istotny dowód w sprawie konieczna jest opinia, o jakiej mowa w § 2 rozporządzenia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 30.12.1998 r. Nie godząc się z powyższym rozstrzygnięciem strona skarżąca złożyła skargę do WSA. Sąd oddalił skargę, uznając za prawidłowe argumenty SKO.

Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 11 października 2011 r. sygn. II SA/Bk 161/11

Źródło: Orzecznictwo NSA

Phoca PDF